

Ομιλία
Εκτελεστικού Αντιπροέδρου
Χάρη Κυριαζή

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ICAP
TRUE LEADERS 2011

23 Οκτωβρίου 2012

JOCKEY'S COUNTRY CLUB

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση παρευρίσκομαι στη σημερινή εκδήλωσή σας για τη βράβευση των επιχειρήσεων που έχουν αναγνωρισθεί ως True Leaders στον τομέα τους.

Πέρυσι, τέτοια εποχή, ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος μιλώντας στην αντίστοιχη εκδήλωση, είχε κλείσει τον χαιρετισμό του λέγοντας ότι «οι επιχειρήσεις που βραβεύονται δεν αντιπροσωπεύουν μόνο την επιτυχία. Στη σημερινή συγκυρία, εκπροσωπούν την ίδια την ελπίδα.» Είναι μία φράση που οφείλω να την επαναλάβω σήμερα, πιο επιτακτικά, με ακόμη μεγαλύτερη έμφαση, με αυξημένη αίσθηση του επείγοντος.

Η τωρινή οικονομική και πολιτική συγκυρία δεν θα μπορούσε να είναι πιο αρνητική για τη χώρα μας. Η τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή των τελευταίων τριών ετών ήρθε με το κόστος βαθιάς τριετούς ύφεσης που έκλεισε χιλιάδες επιχειρήσεις, καταπόντισε τις επενδύσεις και εκτίναξε την ανεργία, τοποθετώντας έτσι μία βόμβα στα θεμέλια του πολιτικού συστήματος και της ίδιας της κοινωνίας. Ο αναποτελεσματικός σχεδιασμός των εταίρων μας συνδυάστηκε με τις δικές μας μεγάλες διαπραγματευτικές αδυναμίες και έτσι μετατράπηκε η Ελλάδα σε πειραματόζωο στην προσπάθεια αντιμετώπισης μίας παν-ευρωπαϊκής κρίσης.

Η διαδικασία της εσωτερικής υποτίμησης που υποχρεωθήκαμε να ακολουθήσουμε θα ήταν πολύ λιγότερο επώδυνη αν είχαν προηγηθεί οι μεταρρυθμίσεις που εδώ και χρόνια είχε έτσι κι αλλιώς ανάγκη η χώρα μας. Κι αν δείχναμε τη διάθεση να παραβλέψουμε αυτό το μεγάλο λάθος της τρόικας, δεν μπορούμε να κάνουμε το ίδιο για τον πολιτικό μας κόσμο. Στη μεγάλη του πλειοψηφία φοβισμένος μπροστά στο φάσμα της αλλαγής, άφησε να διατηρηθούν ανέπαφες οι εστίες αντίστασης στον εκσυγχρονισμό της χώρας: η φοροδιαφυγή των μικρομεσαίων και των ελεύθερων επαγγελματιών, οι κομματικές νομενκλατούρες, οι συνδικαλιστικές καταχρήσεις, τα

προστατευόμενα επαγγέλματα, οι κλειστές αγορές, οι κρατικές παρεμβάσεις σε κάθε τομέα της οικονομίας, η αντι-επιχειρηματική νοοτροπία.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, με το κράτος χρεοκοπημένο και το μοντέλο ανάπτυξης της μεταπολίτευσης σε ερείπια, μόνο ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να μας βγάλει από την κρίση.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις είναι εδώ. Έχουν επενδύσει με κόπο και πόνο στις εγκαταστάσεις τους, στη γνώση και στους ανθρώπους, για να δημιουργούν και να παράγουν. Οι, σύγχρονες, οργανωμένες ελληνικές επιχειρήσεις κάνουν τις λιγότερες απολύσεις και τις μικρότερες μειώσεις αμοιβών. Λειτουργούν παρά το πανάκριβο χρήμα και παρ' όλους τους κλειστούς κρουσούς χρηματοδότησης. Πορεύονται με κράτος αναποτελεσματικό, γραφειοκρατία ευθυνόφοβη και τοπικά συμφέροντα εχθρικά. Σ' αυτό το σημείο όμως, σήμερα που αρχίζει να διαφαίνεται κάποια χαραμάδα φωτός, πρέπει να τραβηχτεί και ένα όριο με το παρελθόν: αν συνεχίσουν οι επιχειρήσεις να βαδίζουν σε κινούμενη φορολογική άμμο, με ατέλειωτες διαδικασίες διεκπεραίωσης, με οργανωμένες ιδεοληπτικές αντιδράσεις και με διαρκή ύφεση, δεν θα επιβιώσουν. Και τότε δεν θα μπορέσει να επιβιώσει ούτε η χώρα.

Ο σύγχρονος επιχειρηματικός κόσμος είναι αυτός που διαθέτει τις ικανότητες για την ανόρθωση του τόπου μας: προσαρμοστικότητα, καινοτόμο πνεύμα, οργάνωση και δημιουργικότητα. Δικό μας καθήκον είναι να επιδείξουμε αυτοπεποίθηση, αποφασιστικότητα και συλλογικότητα ώστε να προστατεύουμε το κοινό μας μέλλον από όσους ελπίζουν στην επιστροφή στο παρελθόν και έτσι στην χρεοκοπία της χώρας μας.

Σήμερα, η ιδιωτική πρωτοβουλία καλείται να δώσει εξετάσεις για την καταξίωσή της στα μάτια της κοινωνίας. Καλείται να αποδείξει την πρωτοπορία της, να αναδείξει τη δημιουργικότητά της, να πείσει πως αποτελεί τη μοναδική και αναντικατάστατη δύναμη για την οικονομική ανάπτυξη και την έξοδο από την κρίση. Η αποτυχία της δεν αποτελεί επιλογή.